

نقش رهاسازی بچه ماهی سیم در احیاء ذخایر این ماهی

محمد صیاد بورانی

مؤسسۀ تحقیقات شیلات ایران

بخش مدیریت ذخایر، مرکز تحقیقات شیلاتی استان گلستان، بندرانزلی صندوق پستی: ۶۶

تاریخ دریافت: آبان ۱۳۷۸ تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۷۹

چکیده

ماهی سیم از جمله ماهیان بالارزش دریای خزر می‌باشد که ذخایر آن از ۱۳۲۰ به بعد کاهش چشمگیری را نشان می‌دهد و رهاسازی میلیونی این ماهی نتوانسته است ذخایر این ماهی را بازسازی نماید. میزان صید ماهی سیم در سواحل ایرانی دریای خزر طی هفت سال گذشته نوسانات اندکی داشته و در سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸ نسبت به سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۲ افزایشی در حدود ۴/۴ تن را نشان می‌دهد که با توجه به رها کرد ۷۰/۴۶ میلیون عدد از بچه ماهیان سیم در طی سالهای فوق این افزایش بسیار اندک می‌باشد. بیشترین درصد صید ماهیان سیم را ماهیان جوان و نابالغ تشکیل می‌دهند و ماهیان مولد تعدادشان ناچیز بوده بطوریکه در سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸ ۲۰/۳ درصد از صید را ماهیان یکساله و ۳۷/۳ درصد از صید را ماهیان دو ساله بخود اختصاص داده‌اند. میانگین طول و وزن و سن ماهی سیم صید شده در سال ۷۷-۷۸ بترتیب ۲۲/۵ سانتیمتر، ۲۱۲/۲ گرم و ۲/۴ سال است. در نقصان ذخایر این ماهی، به موارد مهمی مانند صید بی‌رویه و غیر اصولی، آلودگی محیطی، از بین رفتن محلهای تخم‌ریزی طبیعی، وجود ماهیان شکارچی از جمله اردک ماهی و اسبله در محلهای رهاسازی بچه ماهیان و نبود تمهدات لازم در خصوص تکثیر مصنوعی می‌توان اشاره نمود. ضریب بازگشت ماهی سیم در سال ۱۳۷۰، ۴/۶ درصد و در سال ۱۳۷۱، ۲/۷ درصد محاسبه گردید.

لغات کلیدی: ماهی سیم - رهاسازی - *Abramis brama orientalis* - دریای خزر - ایران

مقدمه

دریای خزر به دلیل دارا بودن گونه های با ارزش اقتصادی ماهیان از جمله تاسماهیان، ماهی سفید، سیم، سوف، کپور و... از ارزش بالایی برخوردار بوده و از دیر باز از نظر صید و صیادی مطرح بوده است.

اکثر گونه های ماهیان استخوانی اقتصادی دریای خزر مانند سفید، سیم، سوف و کپور جزء ماهیان رود کوچ می باشند (Nikolskii, 1961 و کازانچف، ۱۹۸۰). این ماهیان در دریازندگی، تغذیه و رشد کرده و برای تولید مثل به آب شیرین مهاجرت می کنند (وثوقی و مستجیر، ۱۳۷۱). به سبب صید راحت تر ماهیان مولد در موقع مهاجرت به رودخانه برای تکثیر، این قبیل ماهیان نیاز مند توجه بیشتری هستند. همچنین آلدگیهای محیطی از قبیل سوموم و کودهای کشاورزی، فاضلاب کارخانه ها، فاضلابهای خانگی و از بین رفتن محل های تخم ریزی طبیعی در تخم ریزی ماهیان مولد، مشکلات و خطراتی را ایجاد نموده است.

براساس گزارش پیری و همکاران در سال ۱۳۷۸ ماهی سیم (*Aramis brama orientalis*) دارای دو فرم نیمه مهاجر و ساکن آب شیرین است. بچه ماهیان سیم تا رسیدن به طول ۳ سانتیمتری از زئوپلانکتون و بزرگترها از سخت پستان و کرمها بخصوص شیر و نومید و نرمتنان تغذیه می نمایند. ماهی سیم در سن ۳ تا ۴ سالگی بالغ می شود (وثوقی و مستجیر، ۱۳۷۱). البته گاهی اوقات در سن ۲ سالگی نیز بالغ می گردد.

این ماهی یکی از ماهیان با ارزش شیلاتی است که در گذشته ای نه چندان دور نقش مهمی را در اقتصاد مردم ساحل نشین، امرار معاش آنها و تامین پروتئین ایفاء می نمود. طبق گزارش پیری و همکاران در سال ۱۳۷۸، از سال ۱۳۰۶ تا ۱۳۲۰ شرکت مختلط ایران و روسیه اقدام به صید انبوه ماهی سیم نمود بطور یکه میزان استحصال سالانه از ۲۰۰ تن در سال ۱۳۰۶ به ۱۶۴۰ تن در سال ۱۳۱۳ افزایش یافت و سپس صید سالانه کاهش یافته و در سال ۱۳۲۰ به ۱۰۰ تن رسید و پس از آن صید سالانه بطور چشمگیر کاهش یافت و در اوخر دهه ۱۳۳۰ به نزدیک صفر رسید و از آمار شیلات حذف گردید. صید بی رویه و نبود تمهدیات لازم در خصوص تکثیر مصنوعی و حفاظت از محلهای طبیعی تخم ریزی، سبب کاهش نسل این ماهی در آبهای ایران گردیده است.

صید تجاری و برداشت بی رویه شرایط رابه گونه‌ای تغییر داده که تعداد بسیار اندکی از ماهیان مولد سیم باقی مانده که این تعداد قادر به احیا و ترمیم ذخایر نمی‌باشند. اکثر رودخانه‌های گیلان و مازندران و تالاب انزلی به دلیل عوامل مختلف، شرایط لازم برای تکثیر طبیعی ماهیان استخوانی از جمله ماهی سیم را از دست داده‌اند، لذا تکثیر مصنوعی و رهاسازی بجهه ماهیان نقش عمده‌ای را در بازسازی ذخایر ایفاء می‌نماید.

در این راستا مجتمع تکثیر و پرورش ماهی شهید دکتر بهشتی در سال ۱۳۶۷ از یک جفت مولده سیم تکثیر آن را آغاز نمود که عملیات تکثیر این ماهی بطور نیمه طبیعی و مصنوعی در استخرهای خاکی انجام گرفت (عبدالحی، ۱۳۷۷).

با توجه به اینکه عملیات تکثیر مصنوعی در مورد این گونه از سال ۱۳۶۹ به طور قابل توجه انجام گرفته هدف از این بررسی تعیین نقش رهاسازی بجهه ماهیان سیم در بازسازی ذخایر این ماهی است تا معلوم گردد ضریب بازگشت ماهیان رهاسازی شده چه مقدار بوده و آیارها کرد میلیونها بجهه ماهی سیم، ذخایر این ماهی را بازسازی نموده است؟

مواد و روشها

از سال ۱۳۶۹، کارشناسان تحقیقات برای نظارت بر امر رها کرد بجهه ماهیان به مجتمع تکثیر و پرورش شهید انصاری رفته و تعداد بجهه ماهی در هر پیمانه، تعداد پیمانه‌ها و در نتیجه تعداد کل بجهه ماهیان رهاسازی شده سیم را تعیین نمودند. همچنین نمونه‌هایی بصورت تصادفی از ماهیان آماده چهت رهاسازی برداشت نموده و پارامترهایی همچون طول با دقت ۱ میلی‌متر و وزن با دقت ۰/۱ گرم اندازه‌گیری شدند. کارشناسان برای جمع آوری اطلاعات زیست‌ستجی به محل صید پرهای تعاونی رفته و بطور تصادفی نمونه‌هایی را جمع آوری نمودند و طول را با دقت یک سانتی‌متر و وزن را با دقت ۲۵ گرم سنجش نموده و نمونه‌هایی از فلس را برای تعیین سن برداشت نمودند. تعیین سن این ماهی از طریق فلس بوسیله میکروسکوپ نوری صورت پذیرفت. آمار صید و فعالیت صیادی از طریق معاونت صید و صیادی در اختیار مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان قرار گرفت. تعداد ماهیان صید شده در نسل مربوطه، از طریق ترکیب سنی و تعداد ماهیان صید شده در

سالهای بعد (سالهای برابر با یک دوره عمر ماهی سیم) برآورد گردید و با استفاده از تعداد اولیه همان نسل (تعداد رهاسازی) ضریب بازگشت شیلاتی بصورت درصد تعیین گردید.

نتایج

در سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۷ در حدود ۱۷/۴ تن ماهی سیم در سواحل ایرانی دریای خزر صید گردید که عمدۀ صید این ماهی در استان گیلان انجام گرفت و سهم استان مازندران ناچیز بود. از مجموع صید این ماهی در سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۷ مقدار ۱۰/۸ تن ماهی سیم از تالاب انزلی صید گردید. همچنین در سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸ میزان صید این ماهی در سواحل ایرانی دریای خزر ۲۲ تن بود که نسبت به سال قبل حدود ۲۱ درصد افزایش نشان می‌دهد (جدول ۱).

جدول ۱ : میزان صید ماهی سیم در آبهای ایرانی دریای خزر

سال	میزان صید	(تن)
۷۷-۷۸	۲۲	
۷۶-۷۷	۱۷/۴	
۷۵-۷۶	۱۴/۷۳	
۷۴-۷۵	۱۶/۷	
۷۳-۷۴	۳۶/۴	
۷۲-۷۳	۱۶/۷۳	
۷۱-۷۲	۱۷/۶	

میزان صید ماهی سیم در طی هفت سال گذشته در حد اندکی بوده و دارای نوساناتی از ۱۴/۷۳ تن تا ۳۶/۴ تن می‌باشد. جدول شماره ۲ نتایج حاصل از زیست‌سنگی ماهی سیم در سواحل ایرانی دریای خزر در سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۸ را نشان می‌دهد.

طبق بررسیهای انجام گرفته دامنه سنی ماهی سیم صید شده طی سالهای ۱۳۷۸ تا ۱۳۷۱ از سال فراتر نرفته و بیشترین درصد صید را ماهیان نبالغ و غیراستاندارد به خود اختصاص داده‌اند بطوریکه در سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۶، ترکیب سنی صید شامل ۹/۱ درصد ماهیان یکساله، ۶۵/۹ درصد ماهیان دو ساله، ۱۹/۳ درصد ماهیان سه ساله و ۵/۷ درصد ماهیان چهار ساله بوده است. در سال ۱۳۷۸ تا ۱۳۷۸ این ترکیب به ترتیب ۲۰/۳ درصد، ۳۷/۳ درصد، ۳۰/۵ درصد و ۸/۵ درصد محاسبه شده است. در سال فوق ۳/۴ درصد از صید را ماهیان ۵ ساله تشکیل می‌داد.

جدول ۲: نتایج حاصل از زیست سنجی ماهی سیم در سواحل ایرانی دریای خزر در سال ۷۷-۷۸

گروههای سنی	۱	۲	۳	۴	۵	میانگین	۷۷/۵
طول متوسط (سانیمتر)	۱۷/۸	۲۰/۹	۲۴/۷	۲۸/۲	۳۱/۲	۷۷/۵	
وزن متوسط (گرم)	۱۰۲/۵	۱۶۸/۳	۲۴۶/۷	۳۹۴	۶۰۲/۵	۲۱۴/۲	
تعداد	۱۲	۲۰	۱۸	۵	۲	۵۷	
درصد سنی	۲۰/۳	۳۷/۳	۳۰/۵	۸/۵	۳/۴	۲/۴	

جدول ۳: ترکیب سنی ماهی سیم در سواحل ایرانی دریای خزر

سال	سن	۱ ساله	۲ ساله	۳ ساله	۴ ساله	۵ ساله
۱۳۷۱-۷۲	۲۲/۹	۵۰/۷	۱۸/۳	۷	۰/۷	—
۱۳۷۲-۷۳	۴۵/۳	۴۴/۰	۹/۵	۰/۷	—	—
۱۳۷۳-۷۴	۵/۴	۶۴/۹	۲۹/۷	—	—	—
۱۳۷۴-۷۵	۲۸/۶	۵۰	۲۱/۴	—	—	—
۱۳۷۵-۷۶	۱۹/۳	۵۴/۸	۱۹/۳	۶/۶	—	—
۱۳۷۶-۷۷	۹/۱	۶۵/۹	۱۹/۳	۵/۷	—	—
۱۳۷۷-۷۸	۲۰/۳	۳۷/۳	۲۰/۵	۸/۵	۳/۴	—

جدول شماره ۴ نشان می دهد که سن متوسط ماهی سیم طی چند سال اخیر تفاوتی نداشته و نشانگر کم بودن میانگین سنی و صید ماهیان نابالغ از دریا می باشد.

جدول ۴: میانگین طول، وزن و سن ماهی سیم در سواحل ایرانی دریای خزر

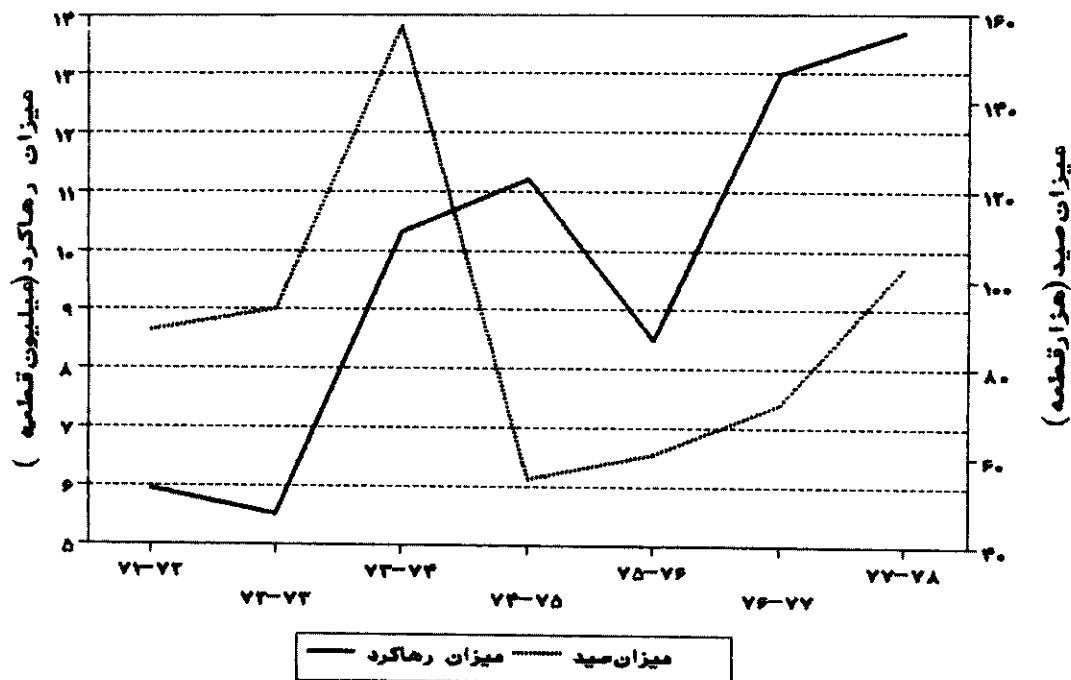
سال	میانگین طول (سانتیمتر)	میانگین وزن (گرم)	میانگین سن (سال)
۷۱-۷۲	۲۲	۱۹۹	۲/۲
۷۲-۷۳	۲۰/۹	۱۷۹	۱/۶۶
۷۳-۷۴	۲۳/۹	۲۳۱	۲/۲
۷۴-۷۵	۲۵/۶	۳۰۴	۱/۹۳
۷۵-۷۶	۲۲/۸	۲۴۳	۲/۱۳
۷۶-۷۷	۲۳/۴	۲۴۲	۲/۲۱
۷۷-۷۸	۲۲/۵	۲۱۲/۲	۲/۴

تعداد کل ماهیان سیم رهاسازی شده در طی نه سال گذشته $70/46$ میلیون عدد بوده که بیشترین رهاکرد در سال ۱۳۷۷ صورت گرفته است (جدول ۵). لازم به ذکر است میانگین وزن بچه ماهیان سیم رهاسازی شده در سال ۱۳۷۷، $۱۳۷۷/۸/۸$ گرم بود.

شکل شماره ۱ میزان نوسانات صید و رهاکرد ماهی سیم را از سال ۱۳۷۱ تا سال ۱۳۷۷ نشان می‌دهد.

جدول ۵: میزان رهاکرد بچه ماهیان سیم (میلیون عدد)

سال	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	جمع
تعداد رهاکرد	$۰/۰۶۵$	$۲/۲۷$	$۵/۹۳$	$۵/۰۲$	$۱۰/۳$	$۱۱/۲$	$۸/۴۸$	$۱۲/۹۹$	$۱۳/۷$	$۷۰/۴۶$
(میلیون عدد)										

شکل ۱: میزان صید و رهاکرد ماهی سیم از سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۷

براساس جدول ۶ در سال ۱۳۷۱، ۹۳/۵ میلیون عدد از پچه ماهی سیم رهاسازی شده است که طی سالهای بعد (از ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۶) از این نسل تعداد ۱۶۰/۵ هزار عدد ماهی سیم در سال‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ سالگی صید شده است. بنابراین ضریب بازگشت برابر با $2/7$ درصد خواهد بود. مقدار ماهی مربوط به نسل سال ۱۳۷۰، کاملاً مورد بهره برداری قرار گرفته و این نسل موفق نشده خود را به چهارمین سال زندگی برساند بطوریکه در سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۱، ۱۶/۲ هزار عدد از نسل ۱۳۷۰ بصورت ماهیان یکساله و در سال ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۳، ۴۱/۶ هزار عدد بصورت ماهیان دوساله و در سال ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۳، ۴۶/۸ هزار عدد بصورت ماهیان سه ساله صید گردیده است. با توجه به فراوانی تجاری نسنهای و میزان رهاکرد ماهی سیم در سال ۱۳۷۰، ضریب بازگشت شیلاتی $4/6$ درصد بوده است. ضریب بازگشت شیلاتی در سال ۱۳۷۱، $2/7$ درصد و در سال ۱۳۷۲ برابر با $4/6$ درصد محاسبه شده است.

جدول ۶: فراوانی تجارت ماهی سیم در سالها و نسلهای مختلف (بر حسب هزار عدد) ردبف‌ها سالهای صید و ستون‌ها نسلهای موردنیزه داری رانشان می‌دهد.

دست

طبق مطالعات بعمل آمده، میزان صید ماهی سیم در سالهای اخیر نسبت به سالهای ۱۳۰۶ لغایت کاهش چشمگیری را نشان داده و رها کرد میلیونی این ماهیان از سال ۱۳۶۹ تا سال ۱۳۷۷ بالغ بر ۱۳۱۲ میلیون عدد بوده که نتوانسته است ذخایر این ماهی را ترمیم نماید. همچنین ترکیب سنی این ماهی طی هفت سال گذشته نشانگر این موضوع است که قسمت عمده صید از ماهیان غیراستاندارد و نابالغ تشکیل شده است. طبق گزارش کریمپور و حقیقی در سال ۱۳۷۳، ماهیان سیم صید شده در تالاب ازولی در سالهای ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۲ دارای دامنه طولی ۱۲۶ تا ۱۲۵ با میانگین ۱۸۰ میلیمتر و

متوسط وزن ۱۹۱ گرم بوده و این ماهیان در گروههای سنی ۲ تا ۴ سال قرار داشتند. وضعیت موجود نشاندهنده جوان بودن ذخایر ماهی سیم در تالاب انزلی (حاصل تکثیر مصنوعی) است. طبق گزارش پیری و همکاران در سال ۱۳۷۸ صید بی رویه ماهی سیم در تمام سال در تالاب انزلی و رودخانه‌های ورودی و خروجی آن با انواع آلات صید مختلف بطور شبانه‌روزی انجام می‌شود و در طول تابستان و پاییز میلیون‌نهادچه ماهی سیم در وزنهای زیر یکصد گرم توسط صیادان محلی صید می‌شوند. صیادان پره نیز در فصل پاییز ماهیان سیم جوان را در دریا صید می‌نمایند و امکان بازسازی ذخایر ماهی سیم را از بین می‌برند، تا آنجائیکه در حال حاضر کارگاههای تکثیر و پرورش در تأمین ماهیان مولد با مشکلاتی روبرو شده‌اند.

طبق گزارش حسینی در سال ۱۳۶۲ در بررسی‌های انجام گرفته در سال ۱۳۴۹ روی ماهی سیم بالاترین نسبت سنی ماهیان صید شده مربوط به سینه ۳ و ۴ سالگی (حدود ۴۵ درصد) بوده است. این موضوع بیانگر پائین‌آمدن سن متوسط و تحت فشار بودن ذخایر این ماهی در سالهای اخیر می‌باشد. حسینی و سیرنگ در سال ۱۳۶۹ گزارش نموده‌اند که حدود ۸۰ تا ۱۰۰ درصد در سن ۴ سالگی به بلوغ جنسی می‌رسند.

پس می‌توان نتیجه گرفت که به ماهی مجال داده‌نمی‌شود تا به سینه بلوغ برسد بطور یکه هر ساله در صد ناجیزی از صید را گروههای سنی ۴ ساله تشکیل داده و گروههای جوان بیشترین نسبت در صد ترکیب صید این ماهی را شامل می‌شوند. وجود نداشتن جمعیت مولد ناشی از نابود شدن ذخایر آن طی چند دهه پیش بوده و در حال حاضر نیز جمعیت مولد بعلت فشار صید و صیادی نمی‌تواند شکل بگیرد. با توجه به ترکیب سنی صید و سهم بسیار اندک ماهیان مولد، این نتیجه بدست می‌آید که سهم تکثیر طبیعی در بازسازی ذخایر آن در حد بسیار پایینی بوده و عدمه جمعیت فعلی، حاصل تکثیر مصنوعی و رهاسازی بچه ماهیان سیم می‌باشد. براساس گزارش غنی نژاد و همکاران در سال ۱۳۷۵ صید ماهیان نابالغ و اندک بودن تعداد مولدهای امکان افزایش طبیعی جمعیت این گونه را مشکل ساخته است.

تالاب انزلی بعنوان زایشگاه و پرورشگاه اصلی این ماهی محسوب می‌شود. صید بی‌رویه و بهره‌برداری غیر اصولی (ازدهه‌های گذشته تا حال حاضر)، صید ماهیان بالغ هنگام مهاجرت از دریا

به رودخانه، تغییرات زیست محیطی از جمله کاهش سطح آب دریای خزر، ورود فاضلابهای خانگی، شهری، صنعتی و کشاورزی به رودخانه‌های واردۀ به تالاب، ایجاد سد و پل بر روی رودخانه‌ها، برداشت آب برای آبیاری مزارع، از بین رفتن محله‌ای تخم‌ریزی طبیعی، کاهش اکسیژن تالاب به دلیل آلودگی، وجود ماهیان شکارچی از جمله اردک ماهی و اسبله در محله‌ای رهاسازی بچه ماهیان، نبود ارزیابی دقیق نیازهای غذایی این ماهیان در سنین مختلف و رقابت غذایی گونه‌ای کم ارزشی مانند ماراس و تیزکولی با این گونه در عدم موفقیت بازسازی ذخایر ماهی سیم موثر هستند. همچنین کثافت صید و بهره‌برداری بی‌رویه، از بین رفتن محله‌ای طبیعی تخم‌ریزی و آلودگی مناطق زیست این ماهی از جمله عوامل کاهش ذخایر این ماهی در دریای خزر می‌باشد (کازانچف، ۱۹۸۰).

لازم به ذکر است میانگین وزنی بچه ماهیان سیم رهاسازی شده در سال ۱۳۷۷ به دلیل مشکلات مالی مجتمع شهید انصاری کم بود، (حدود ۸/۵ گرم) و این موضوع بر قدرت بقاء این ماهی در اکوسیستم تأثیر می‌گذارد و در صد تلفات را بالا می‌برد. در نتیجه این رهاکرد در سال ۱۳۷۷ بدليل کم بودن میانگین وزن، اثر اندکی بر بازسازی ذخایر ماهی سیم در سالهای آتی خواهد داشت. طبق گزارش فائز در سال ۱۳۷۳ بالا بودن میانگین وزن بچه ماهیان رهاسازی شده تأثیر مستقیمی در افزایش ضریب بازگشت شیلاتی دارد.

صید در روگاهها و رودخانه‌های متنهی به تالاب انزلی و خلیج گرگان که محل اصلی تکثیر و گذر از دوران نوزادی ماهی سیم و سایر گونه‌های اقتصادی می‌باشد بایستی با ضوابط خاص و اصولی انجام گیرد و محدودیت زمانی و مکانی در مورد این مناطق به اجراء درآید و محلهای طبیعی تخم‌ریزی این ماهی احیاء شود.

رهاکرد میلیونی این ماهی در حال حاضر فقط در استان گیلان و در تالاب انزلی انجام می‌گیرد.

نیاز است که جهت بارور کردن سایر آبگیرها مطالعاتی انجام گیرد.

لازم است در حین رهاسازی بچه ماهیان، آب رودخانه بتدریج در آب تانکر ریخته شود تا از

بروز شوک و ایجاد تلفات در بچه ماهیان جلوگیری شود.

وزن بچه ماهیان رهاسازی شده از فاکتورهای مهم بشمار می‌رود که می‌بایست در رهاسازی

ماننظر قرار گیرد. هر چقدر وزن بچه ماهیان بالاتر باشد قدرت مقاومت و پایداری ماهی در شرایط محیطی رهاسازی شده بیشتر شده و در صد تلفات پایین می‌آید و در نتیجه خوبی بازگشت شیلاتی افزایش پیدا می‌کند. بنابراین نیاز است در مورد تعیین وزن مناسب رهاکرد بچه ماهیان اقدامات اساسی انجام گیرد.

وجود آلو دگهایی از قبیل فاضلابهای شهری، صنعتی، مسکونی به خصوص در حاشیه رودخانه‌هایی که محل مهاجرت و تخم‌ریزی می‌باشند زندگی آبزیان را تهدید می‌نماید، لذا تعییه دستگاههای تصفیه بایستی مدنظر قرار گیرد. مناسب با ذخایر غذایی ماهی سیم رهاکرد صورت گیرد.

با توجه به اینکه این ماهی دارای بدنه پهن می‌باشد لذا ماهیان جوان این گونه توسط پره‌های تعاونی در حد وسیعی صید می‌گردد. بنابراین در بازگردن ماهیان جوان صید شده به دریا آموزش‌های لازم به صیادان داده شود. در مورد تعیین محلهای مناسب رهاسازی بچه ماهیان، می‌بایست تحقیقات بیشتری انجام گیرد و دنبی آب رودخانه در فصل تخم‌ریزی این ماهی (بهار) می‌بایستی مورد توجه قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

از ریاست محترم مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان، معاونین محترم، شورای پژوهشی، پرسنل بخش ارزیابی ذخایر و زیست شناسی دریایی، پرسنل مجتمع شهید انصاری و معاونت صید و صیادی که در انجام این تحقیق از هیچ کمکی دریغ ننمودند، از مهندس کریمپور که همواره از پشتونه علمی ایشان بهره‌مند بوده‌ام و نیز از خانم رستگار و خانم هاشمی که در تایپ جداول مرا یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌نمایم.

منابع

- پیری، م.؛ رضوی، ب.؛ حقیقی، د.؛ غنی‌نژاد، د. و ملکی‌شمالي، م.، ۱۳۷۸. ماهیان استخوانی دریای خزر (آبهای ایران) گذشته حال، آینده توسعه پایدار. مرکز تحقیقات شیلات گیلان.

صفحات: ۲۵ و ۲۴.

حسینی، ا. و سیرنگ، ه. ۱۳۶۹. ماهی سیم. موسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران. صفحات: ۶ تا ۱۱۹.

حسینی، م.س.، ۱۳۶۲. مطالعه و بررسی وضعیت گونه‌های ماهی در معرض خطر دریای خزر. سازمان حفاظت محیط زیست. صفحات: ۵ تا ۷.

عبدالحق، ح.، ۱۳۷۷. تکثیر مصنوعی ماهی به منظور بازسازی ذخایر. شرکت سهامی شیلات ایران. ماهیگیری مسئولانه. ۱۹۶ صفحه.

غنى نزاد، د.، مقیم، م.، پرافکنده، ف.، ۱۳۷۵. ارزیابی ذخایر ماهیان استخوانی سواحل ایرانی دریای خزر. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان. ۵۹ صفحه.

فائق، ۱۳۷۳. ماهیگیری در آبهای داخلی شوروی سابق. مترجم: م. یزدان پرست. واحد انتشار متون طرح و برنامه شیلات ایران. ۲۲۲ صفحه.

کازانچف، ا.ان، ۱۹۸۰. ماهیان دریای خزر و حوزه آبریز آن. ترجمه: ا. شریعتی، ۱۳۷۱. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تهران. صفحات: ۱۰۴ تا ۱۰۸.

کریمپور، م. و حقیقی، د.، ۱۳۷۳. ماهیان تالاب انزلی، ساختار صید و میزان برداشت و برخی از خصوصیات زیستی آنها (گزارش دو سالانه ۷۱-۷۲). مرکز تحقیقات شیلات گیلان، بندرانزلی. ۴۴ صفحه.

وثوقی، غ. و مستجیر، ب.، ۱۳۷۱. ماهیان آب شیرین. موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران. صفحات: ۱۷۸-۱۸۰.

Nikolskii, G.V. , 1961. Special ichthyology. National Science Foundation, Washington D.C. 257 P.